

Állandó alkalmaink

Nyugdíjasok bibliaórája

Csütörtökönként
10 órától
Megbeszélés szerint

Fiatalfelnőttek Bibliaköre

Szerdánként
18 órától
Magvetés
Bibliakör

Házaskör

Hónap 1. és 3.
szombatján
16 órától
Megbeszélés szerint

Gyermekbibliakör

Vasárnaponként
párhuzamosan
az istentisztelettel
Utazz velünk!

Imakör

Vasárnaponként
9 óra 30-tól
Imakérések leadá-
sára a templomban
van lehetőség

Baba-mama kör

Hónap 2. és 4.
péntekjén 10 órától
A szerető Isten és mi,
gyermekai - bálvá-
nyaink leküzdése
A szerető Isten és
gyermekünk
- hitre segítés

Istentisztelet

Minden vasárnap 10 órakor a templomban, egyéb egyházi ünnepeken aktuális kiírás szerint.

Lelkészi hivatal

Állandó időpontban tartott **fogadóórát** – az idei munkaévben az iskolai órarendben tartott hittanórák miatt – **nem tudunk tartani.**

Keresztelő, esküvő, temetési szolgálat kérése kizárólag telefonos egyeztetés alapján lehetséges (+36-20-775-3964-es mobilszámon).

Lelekipásztori beszélgetésre szintén csak előzetesen egyeztetett időpontban van lehetőség!

Hittanoktatás

A kerület **általános iskoláiban** az órarendbe építve az első, második, harmadik, negyedik, ötödik, hatodik és hetedik osztályos tanulóknak.

Budapest-Angyalföldi Evangélikus Egyházközség

1134 Budapest, Kassák Lajos u. 22. 320-8207
angyalfold.lutheran.hu, angyalfold@lutheran.hu

Bankszámlaszám: 11713005-20456104
Grendorf Péter lelkész: +3620-775-3964
peter.grendorf@gmail.com

Körlevelünk évente három alkalommal jelenik meg.
Készült: a Bookpress Kft. nyomdájában.
Szerkesztette:
Grendorf-Balogh Melinda

ANGYALFÖLDI ÖRÖMHÍR

A Budapest-Angyalföldi Evangélikus Egyházközség
ősz körlevele
2016. szeptember

Még nem... bár... de!

*„Még nem látják a napfényt, bár az ragyog a fellegek mögött,
de szél támad és kitisztul” (Lk 24,31a)*

Általános iskolás koromban több éven keresztül a nyári szünetben tíz napot töltöttem a Balatonlellel úttörőtáborban. A 80-as évek második felében, ennek már nem volt semmilyen ideológiai töltete, annál inkább jelentett felejtethetetlen élményt számunkra az a másfél hét. Szigorú szabályok vonatkoztak ránk, amelyek betartását komolyan számon kérték. Ez vonatkozott, többek között a zsebpénzre is. Ma már ez elképzelhetetlennek tűnik, de ez napi 20-25 forintot jelentett. Édesanyám ezt mindig pontosan kiszámolta, és egy külön pénztárcába tette. Egyik évben meglepetten tapasztaltam a táborban, hogy a pénztárcában nincs egy fillér sem (akkoriban még volt fillér!). Telefonálni nem lehetett, nem volt reménységem, hogy lesz pénzem az elkövetkező másfél hétre. Ez azonban nem szegte kedvemet, végül is mindenünk megvolt ott. Enni-inni kaptunk, még közös tábori fagyizás is belefért. Szinte fel sem tűnt a dolog, persze néha azért éreztem hiányát, de ki lehetett bírni. Édesanyáméknak úgy félidőben az egyik levelezőlapra utóiratként odaírtam azért, hogy „küldjetez pénzt” – ők ezt természetesen nem értették, jót derültek rajta, gondolták, biztos gyorsan elköltöttem a vitt zsebpénzt.

Amikor hazaérkeztünk, a pályaudvarról hazafele-menet mondtam el, hogy jól éreztem magam, csak az volt rossz, hogy elfelejtettek pénzt adni. Otthon kipakoltuk a táskámat és valóban nem volt a pénztárcában a pénz, mert kiszóródott, és a táska alján volt hiánytalanul. Én meg ott voltam 10 napot zsebpénz nélkül.

Kedves gyerekkori történet ez, csak hogy evangélikus testvéreink nagy része, gyülekezetünk tagjainak döntő többsége is, így éli a keresztyén életét. Valahol útközben kiszóródott a pénz. Megvan valahol, a táska alján, de nem találják, így nem tudják használni sem. Nem jelent számukra a Jézussal való közösség valóságosan *gazdagságot, örömet, teljességet, boldogságot.*

Megváltó Urunk nem csak azért jött, hogy nekünk életünk legyen, hanem azt mondta: „*Én azért jöttem, hogy életük legyen, sőt bőségben éljenek*” – úgy adja vissza egy másik fordítás, hogy „*életük legyen és túláradoan bőséges életet éljenek.*” – ez a túláradoan bőséges élet veszett el. Nem találjuk a hétköznapiok küzdelmeiben. *Miért nem találjuk?* Mert sok minden van az életünkben, ami eltakarja. Ezek sokszor valóságos gondok, tragédiák, aggasztó helyzetek. Elég csak végiggondolnunk az életünket, mindnyájan fel tudjuk sorolni ezeket a felhőket, amelyek eltakarják a nap ragyogását az életünkben.

Jób könyvében, a fenti igeversben találjuk ezt a képet, méghozzá nagyon reménykeltő tartalommal. Ez az igevers arra mutat rá, hogy mi nem látjuk a teljes valóságot, csak egy-egy részletét, amiből nem minden esetben lehet következtetni az egészre. Van olyan, hogy felhő takarja el a napot, de attól még nem mondhatja senki, hogy a nap, a fény, a világosság nem létezik, csak még most nem látszik. „*Még nem látják a napfényt, bár az ragyog a fellegek mögött*” – ennek igazságát a múlt hónapban személyesen is megtapasztalhattam, amikor feleségemet kórházba kellett szállítani, súlyos állapotban.

„...de szél támad és kitisztul” – ez Isten jelenlétére, és cselekvésére utal. Isten tudja felkavarni, átfújni, kitisztítani az életünket. Ez sokszor fájdalmas, de aki tudatos hittel elindul Jézus Krisztust követve az élet útján, biztosan megtalálja a táska alján, a kiszóródott zsebpénzt.

Grendorf Péter
lelkész

Orgonamisszió 2017

A reformáció 500 éves évfordulója alkalmából a jövő évben egy új orgona épül állami támogatással a budavári evangélikus templomban. A jelenleg ott található, és lebontásra kerülő régi hangszer sorsára több lehetőség is felvetődött. Végül, köszönhetően *Bán István* orgonaművésznek, a budavári gyülekezet orgonista-kántorának, azt a lehetőséget választották, hogy a hangszer egy másik evangélikus templomban szolgál tovább.

Amikor keresték a megfelelő helyszínt, *dr. Kormos Gyula* egyházunk műemlék orgona felügyelőjének javaslatát figyelembe véve, templomunk is látókörbe került. A lehetőségeket megvizsgálva, többször is méréseket végezve karzatunkon, a szakemberek végül templomunk mellett döntöttek. Külön öröm és megtiszteltetés számunkra, hogy az orgona tervezőjének családja részéről, *Peskó Zsuzsa*, egyértelmű örömeinek adott hangot az angyal földi elhelyezés tervére.

Ez az ajándék azonban komoly költségekkel jár, amelyet *Bán István* vezetésével – akit egyházközségünk megbízott az orgona-költöztetés ügyeinek intézésével – pályázati úton próbálunk megoldani. Ezen felül azonban szükségünk van gyülekezeti tagjaink támogatására is. A következő körlevélben bővebben is olvashatunk erről, amikor *Bán István* bemutatja nekünk a hangszert és a tervezett megvalósítás menetét. Hisszük, hogy Isten akarata valósul meg ezzel, és egy orgona komoly missziós lehetőséget jelent gyülekezetünk számára.

Hívogató gyermekbibliakörre

Utazz velünk! címet viseli ebben a tanévben az istentisztelettel párhuzamos gyermekalkalmunk. Újdonság, hogy az előző évben meggyarapodott gyermeklétszám miatt új teremben, új tematikával várjuk már külön az iskoláskorú gyerekeket, míg a régi gyerekterembe a kisebbek mellé várjuk (igény szerint kísérővel) a „beszoktatásra hívott” tipegőket is.

A kisebbeknek egy képzeletbeli német város lakói mesélnek el bibliai történeteket, ezért ők egy hatalmas térkép tulajdonosai lesznek, amelyre különböző típusú matricákat gyűjthetnek (személyeket, zászlókat) az év során. A nagyobbak *Luther Márton* és *Péter apostol* eseményekben gazdag életével ismerkednek meg. Ők modern grafikájú képeslapokat és különleges papírhatalak gyűjthetnek maguknak az alkalmakon.

Az előző évekhez képest változás, hogy a nagyünnepek előtti hetekben az éves tematikától független játékos feladatokkal és kézművesedéssel készülünk karácsonyra és húsvétra.

Természetesen a megnövekedett igényeknek megfelelően új szolgálók is beállnak is a gyerekekhez, hordozzuk őket imádságban!

Hívogató baba-mama körre

Ebben a tanévben is megszólítjuk gyülekezetünk jövőjét, a legkisebbeket és édesanyjukat a *baba-mama körön* való részvétel felajánlásával.

A szerető Isten és mi, gyermekei - bálványaink leküzdése;
A szerető Isten és gyermekeink - hitre segítés cím foglalja össze azokat a témákat, amelyekről beszélgetünk. Az elmúlt tanévben kialakult egy levelezőlista és egy facebook (közösségi oldal) csoport is az édesanyák számára a könnyebb kapcsolattartás érdekében, ezekhez is lehet csatlakozni.

Kis ízelítő a tartalomról: Miből lesz bálvány?, Rejtőzködő bálványok, A hit és a csecsemő, A hit kisgyermekkorban, Fegyelmzés és helyreigazítás

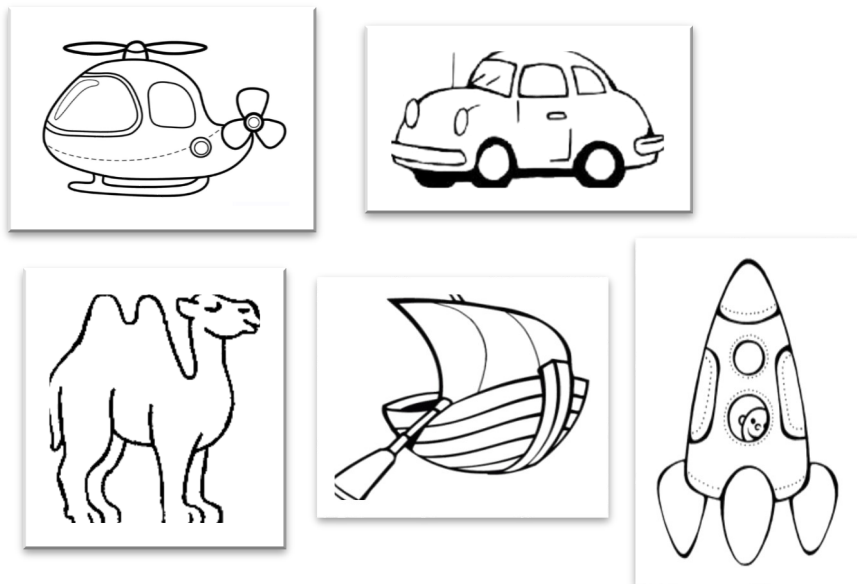
Az első alkalomra szeptember 9-én kerül sor. További részletekről érdeklődni lehet *Grendorf-Balogh Melindánál* személyesen vagy e-mailben (melinda.grendorf@gmail.com).

Gyermekrovat

Játékos feladat kicsiknek

Ezen lapszámunk feladatai a gyermekbibliakör tematikájából merítenek. Karikázd be és színezd ki, hogy Jézus korában milyen „járművekkel” közlekedhettek az emberek?

Fejtörő nagyoknak

Reformátorunknak, Luther Mártonnak sokoldalú a munkássága, erről sokat tanulunk majd az őszi gyermekbibliakörök során. Kitűnő énekszerző is volt, az Énekeskönyvünkben számos ének fűződik az ő nevéhez. Lapozd fel az énekeskönyvedet, és ellenőrizd, hogy az alábbi énekek közül, melyek, amelyeket tényleg ő írt! Húzd át a kakukktojásokat!

131, 149, 150, 154, 155, 156, 213, 214, 215, 231, 232, 233, 254, 255, 256, 303, 304, 305, 306

A helyes megfejtők jutalomban részesülnek, ha a gyermekbibliakörök egyikén a megoldásokat leadják!

Egy szelíd és igényes ember öröksége

Jézus Krisztus mondja: „**Boldogok a szelídek, mert ők öröklik a földet**”
(Róm 10,17)

2016. július 11-én, életének 73. évében, elment a minden halandó útján Székács László, gyülekezetünk évtizedeken keresztül hűséges, egykori kántora, presbitere, gyülekezetünk jegyzőjének, Székács Dórának testvérbátyja.

Szelíd és igényes ember – ezzel a két jelzővel írták le nekem Székács László személyét azok, akik jól ismerték őt. Még hozzátették, csendes, szerény, keveset beszélő, egyszerű ember volt.

1944. március 22-én született Mosonmagyaróváron, 1951-ben költöztek a főváros XIII. kerületébe. 1954-ben kapcsolódott be a család gyülekezetünk életébe. 1957-ben konfirmált templomunkban, *Gádor András* lelkész szolgálata alatt, majd bekapcsolódott az ifjúság közösségébe, a 60-as évek elején pedig az akkor megújult gyülekezeti kórusba. A kórus fiatal vezetője, a későbbi Liszt-díjas karnagy, *iff. Berkesi Sándor* – aki nem sokkal később lett a Debreceni Kollégiumi Kántus karnagya – bátorította, hogy képezze magát, ne hagyja elveszni zenei talentumát. Így került a főtí Evangélikus Kántorképző Intézetbe, majd töretlen szorgalommal képezte magát tovább.

1968-ban lett presbiter gyülekezetünkben, Benczúr László lelkési szolgálata alatt, akivel – nem túlzás állítani – apa-fiú kapcsolatban voltak. Egy 1968-as presbiteri jegyzőkönyv tanúsága szerint először nem is megválasztott presbiter volt, hanem meghívott. Abban az időszakban Angyalföldön többen lemondtak presbiteri tisztségükről, és olyanok is voltak, akik meghaltak a ciklus közben. Nem várták meg a választásokat, hanem ezek helyére meghívtak új, fiatal presbitereket, így került Benczúr László javaslatára a presbitériumba az akkor mindössze 24 éves ifjú kántor. Ezt a tisztséget egészen 2010-ig viselte, közben az egyházközségi Számvevőszék tagjaként, több cikluson át annak elnökeként. Időközben elköltözött a kerületből, és a csepeli evangélikus gyülekezetben talált lelki otthonra és szolgálati lehetőségre. Az utóbbi években ott szolgált szelíden és igényesen az orgonapadon.

Kevesen tudják róla, hogy teológiai végzettsége is volt. A 80-as években az Evangélikus Teológiai Akadémia indított levelező képzéseket, ennek egyik oka a lelkészhiány, másik oka a tanulni vágyó gyülekezeti tagok igénye volt. Az első tanfolyamon végzett. Később az ott szerzett tudást, fel tudta használni kántori szolgálatában, amikor lelkészei megbízták, hogy az ünnep jellegéhez és textusához válasszon énekeket. Már a hét elején gondosan kiválasztotta a korálokhoz illő előjátékot, és egész héten gyakorolta, hogy az Úr napján, a templomban méltó módon segítse Isten népének énekét, Isten dicséretét.

Székács László betegségével sem akart terhére lenni senkinek. Nem panaszkodott, csendesen végezte szolgálatát, amíg bírta. Az Élet Urától 73 évet kapott. Csendesen ment el, az étellel betelve, hitét megtartva.

Hitünk szerint a *szelíd és igényes ember*, Székács László, Angyalföldön sokak „Székács Lacija” hazaérkezett.

A jubileumi évre készülődve...

**2017 LUTHER
REFORMÁCIÓ 500**

Az evangélikus egyházak –szerte a világban– javában készülnek már a reformáció ünnepének 500. évfordulójára. A Magyarországi Evangélikus Egyház is számtalan „projekttel” készül, erről olvashatunk rendszeresen a www.evangelikus.hu hírportálon is. Természetesen gyülekezeti szinten is fontosnak tartjuk az ünnepet, ezért is kérdeztük meg néhány idősebb testvérünket, hogy kezdjünk ráhangolódni a jubileumi évre... És ezáltal kicsit jobban megismerjük a közöttünk csendben szolgáló testvéreket.

Aradi Mihályné, Jutka presbiterünk felelős azért, hogy a liturgikus év aktuális szakaszának megfelelően legyen „felöltöztetve” az oltár és a szószék.

- Családjának milyen evangélikus gyökerei vannak?

- Békés megyéből származom, a szlovák népességre jellemzően evangélikusnak kereszteltek minket, és erős istenhitben neveltek. Tanításukban jellemző volt, hogy Isten mindent lát. Még általános iskolás koromban volt egy hasonló élményem Luther viharélményéhez (ami a megtéréshez vezetett). Udvarunkon egy akácfába belecsapott a villám, amikor mindannyi-

an egy szobában tartózkodtunk már a nagy vihar miatt. Ettől fogva még jobban tudatosult bennünk Isten vigyázó jelenléte.

- Mit jelent az Ön számára, hogy a Magyarországi Evangélikus Egyház angyalföldi gyülekezetének a tagja?

- Nagy kegyelemnek tartom, hogy már Kendeh György, előző lelkészünk idején presbiternek választottak. Fontosnak tartom az igehirdetések hallgatását a szolgálatom mellett. A prédikációk nagy hatással vannak az én személyes életemre. Nehéz időkben nem hagynak elmerülni a mélységekben, és a könnyű időkben pedig nem hagynak elszállni.

- Mit gondol, hogyan, mivel készülhetne méltó módon gyülekezetünk erre az ünnepi évre?

-Egy nagyobb szabású szeretetvendégségre gondolnék, ahol koncerttel egybekötve énekelhetnénk Luther énekeit.

Barabás Sándorné, Ica néni volt presbiterünkre a mai napig lehet számítani az oltár körüli teendőkben., perselyezésben.

- Családjának milyen evangélikus gyökerei vannak?

- Az ősökre visszamenően evangélikus volt mindenki. Édesapám is Isten segítségével szolgált presbiterként.

- Mit jelent az Ön számára, hogy a Magyarországi Evangélikus Egyház angyalföldi gyülekezetének a tagja?

- Nagy áldásként élem meg. Sok nehézségen mentem át, de tudtam, hogy az Úr mindenben velem van. Ezért minden nap hálát adok, és megköszönöm Urunk jóságát, és kérem is csalá-

domra a segítségét.

- Mit gondol, hogyan, mivel készülhetne méltó módon gyülekezetünk erre az ünnepi évre?

- Konkrét ötletem nincs, de idős koromra való tekintettel szeretettel és örömmel készülök az ünnepi évre.

Kovács Jolán, Jolika néni a gyülekezet volt pénztárosát mindenki jól ismeri, hiszen vasárnaponként együtt várja a gyülekezeti tagokat lelkészünkkel az istentisztelet után, igaz kicsit másképp..., ő az adományok és egyházfenntartói hozzájárulások befizetését rendezi el.

- Családjának milyen evangélikus gyökerei vannak?

- Az 1850-es évekig vissza tudom vezetni evangélikus gyökereimet. Nagyapám, apám, és én is presbiter voltam 12 évig.

- Mit jelent az Ön számára, hogy a Magyarországi Evangélikus Egyház angyalföldi gyülekezetének a tagja?

- Nagyon sokat jelent, mert vasárnaponként lelkileg egy hétre feltöltődünk Isten igéjével. Családias a gyülekezet, és mi idősek is odafigyelünk egymásra.

- Mit gondol, hogyan, mivel készülhetne méltó módon gyülekezetünk erre az ünnepi évre?

- Esetleg a fiatalok készíthetnének a templom kapujába egy nagy Luther-rózsát.

Rinth Kamillóné, Ági néni az első érkező és az utolsó távozó vasárnaponként a templomunkban, hiszen fiával, Kamillóval már két éve végzik az egyházfi szolgálatot.

- Családjának milyen evangélikus gyökerei vannak?

- Édesanyám részéről mindenki evangélikus volt, de a férjem is az volt, és mindkét fiam evangélikus keresztségben részesült.

- Mit jelent az Ön számára, hogy a Magyarországi Evangélikus Egyház angyalföldi gyülekezetének a tagja?

- Fontos, hogy jó kapcsolatban legyek Istennel, továbbadjam a gyülekezetben kapott tanítást, mindazt amit kapunk. Illetve igyekszem jó kapcsolatot tartani a gyülekezet tagjaival.

- Mit gondol, hogyan, mivel készülhetne méltó módon gyülekezetünk erre az ünnepi évre?

-Az lenne a legjobb, ha minél többen el tudnánk menni busszal a németországi ünnepségre.